

по пристѣпно-то оѣщаніе на негоко-то челоувѣчестко; та са пѣе и на лютергїѣ вмѣсто обикновеннѣ-тѣ похвалѣ на прескета дѣка.

Подирз голѣмѣ-тѣ славѣ, тихо поужи три-светѣ-тѣ пѣснь, пакз съ обноса плащаницѣ-тѣ; ако и да са чини, че е тоа обносъ найвече подноваваніе на вечерный-а, за да бы тамъ, гдѣто съ свещенници-тѣ единъ денъ понапредъ слѣжили съ владикѣ-тѣ, можала да са наслаждаватъ съ него въ църковы-тѣ си и тѣхни-тѣ дѣховни чеда, то и пакъ утренный-а обносъ дръго знаменѣва нежели вечерный-а. Вечерь-тѣ само тѣрамы въ гробъ-а божественно-то тѣло както Іосифъ: а сега обносаніе-то на плащаница-та около църквѣ-тѣ съ бѣрѣцы знаменѣва, че господь и тогава, когато е починалъ въ гробъ-а, е работилъ като побѣдитель и църквѣ тѣ си защитилъ, раскопавши адъ. И ѳоще дръго нѣщо тогава наѣмава плащаница-та: когато свещенници-тѣ, като са върнатъ съ нея въ църквѣ, преди да ѣ тѣрѣжтъ въ гробъ-а, ѣ пренесѣтъ предъ престолъ-а (сирѣчь светѣ трапезѣ), то знаменѣва, че ране ный роди насъ господь никоги не е са отдѣлавалъ съ божество-то си отъ престолъ-а на бащина-та си слава.

Като са свърши обносаніе-то, вика надъ гробъ-а, кой-то скоро ще са испразни, свидѣтель-а за воскресеніе-то на мъртви-тѣ, пророкъ ѳзекїилъ:

„На мене бѣше рѣка-та господна и ма изведе дѣхомъ господнимъ, и ма положи въсредъ поле-то, кое-то бѣше пзлно съ кости челоувѣчески, и ма